

מתניתין:

וכאשר חל יום טוב להיות אחר השבת, הרי אלו נאכלות לשלשה, כי אפייתן אינה דוחה את השבת, ואפאום כבר מערב שבת.

שתי הלחם:**לחם הפנים:**

נאכל לא פחות מתשעה ימים מיום אפייתו, ולא יותר על אחד עשר יום מיום אפייתו; כיצד:

נאפה מערב שבת זו ונאכל בשבת שלאחריה — הרי לתשעה.

חל יום טוב להיות ערב שבת [הראשונה], הרי הוא נאכל לעשרה ימים, שאין אפייתו דוחה את יום טוב.

הרי הן נאכלות לא פחות משנים ימים מיום אפייתם כולל אותו יום; כלומר, הזמן המוקדם ביותר לאכילתם הוא היום השני לאפייתם, ולא יותר על שלשה ימים מיום אפייתם, כלומר, לעולם לא יתאחר זמן אכילתם מיום השלישי לאפייתם; (3) **כיצד:**

נאפות מערב יום טוב של שבועות [ולא ביום טוב, שאין אפייתן דוחה את יום טוב, וכפי שיתבאר הטעם בגמרא], ונאכלות (4) ביום טוב, הרי לשנים ימים.

שאילו היה נשאר הלחם על השולחן אפילו לאחר זמנו לא היה נפסל בלינה; ולדברי הרש"ש ניחא, כי לעיל במשנה היה הלחם מסודר כהלכתו עם בזיכים על השולחן, מה שאין כן כאן.

ד. לרמב"ם שיטה אחרת בביאור כל הסוגיא כאן, ונלאו האחרונים להעמיד דבריו, ויש ששיבשו את לשונו, ראה כל זה בנושאי כלי הרמב"ם, במפרשים כאן ובספר המפתח.

3. בפשוטו נראה, שאין כוונת המשנה לומר שאינו יכול לאחר את אכילתם לאחר יום השלישי, אלא שאינו צריך לאחר את אכילתם לאחר יום השלישי, כי בפשוטו, אם רוצה הוא לאפות כמה ימים קודם יום טוב, אין בכך כלום; ומיהו אפשר, שיש לאחר את זמן האפיה ככל האפשר, כדי שיהיה הלחם טרי.

4. נראה שצריך לומר "ונאכלות", וכמו בהמשך המשנה גבי לחם הפנים.

והרש"ש שם כתב על גירסת זו: לכאורה אינו מובן, וכתב לבאר גירסא זו, שטעם זה שכתב רש"י "הואיל ולן הלחם בלא בזיכין", הוא לבאר את הטעם שהלחם נפסל בלינה ואף שמסודר הוא על השולחן, ולזה ביאר רש"י, שעד כאן לא אמרו שאין הלחם נפסל בלינה אלא דוקא כשהוא מסודר על השולחן כהלכתו, אבל כשאינו מסודר כהלכתו עם הבזיכין הרי הוא נפסל בלינה; ונחידוש יש בדבריו, כי אילו היה אומר רש"י טעם זה כדי לפוסלו מיד על אף שהוא מסודר על השולחן היה ניחא, שאין זה סידור; אך הרי ברש"י מבואר שלא יהא פסול הלינה אלא לאחר שבת הבאה, ובשבת הבאה הרי כבר יהא הלחם מסודר על השולחן כהלכתו, ומה בכך שמתחילת סידורו על השולחן לא היו עליו בזיכין, וצריך תלמוד].

והעירו האחרונים לסייע את דבריו מלשון רש"י לעיל צט ב במשנה הקודמת, גבי יום הכפורים שחל להיות בשבת, שחלות לחם הפנים מתחלקות לערב, ופירש רש"י שם: ולא למחר דנפסל בלינה לאחר זמנו שנסתלק; הרי מבואר,